

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Redactioneel

Dit keer is het Tijdschrift samengesteld uit boekbesprekingen en verslagen en uit de bewerkte voordrachten die gehouden zijn op ons symposium *Discretie in de omgang met patiënten en de gevolgen daarvan voor wetenschappelijke publicaties*, dat wij organiseerden op 27 september 1996 te Utrecht. Het verslag van deze bijeenkomst heeft u kunnen lezen in het laatste nummer van de vorige jaargang (Eugenie Oosterhuis, *Verslag Symposium over Discretie, georganiseerd door het Tijdschrift voor Psychoanalyse*, p. 235-237).

De publicatie van de voordrachten vereiste een andere procedure dan bij het Tijdschrift gebruikelijk is. Doordat de redactie in haar geheel aanwezig was heeft ze haar gewone discretie over potentiële auteurs moeten laten varen. De artikelen zijn rondgestuurd onder de naam van de auteur en niet – zoals gebruikelijk – voorzien van een code. De verdere procedure is onveranderd gebleven: de redacteurs gaven suggesties voor wijzigingen en de auteurs gingen daar al dan niet mee akkoord. Wat u nu leest is de tweede of derde versie van de lezingen, tot artikel bewerkt.

Eén bijdrage van die middag ontbreekt: die van Joost Baneke. Deze was getiteld *Discretie in publicaties: contradictie of paradox?* Ze handelde mede over de motieven die verscholen kunnen zijn achter wel of niet publiceren over patiënten. Angst voor kritiek en straf kan leiden tot autocensuur. Hij gaf ook een demonstratie hoe onbewuste agressie in de tegenoverdracht bepalend kan zijn bij het aan anderen laten lezen van een analysefragment. Uitgesproken was hij erover dat als men wat over een patiënt schrijft – en het behoeft geen gehele casus te zijn; het kan in een klinisch vignet, of zelfs in een paar zinnen zijn – men het geschrevene aan de patiënt voor toestemming dient voor te leggen. De auteur had meegemaakt dat zulks tot verdieping in de analyse leidde.

Hij heeft ook deze keer om toestemming gevraagd om de bewerkte lezing te mogen publiceren en die niet gekregen. Dat kan gebeuren, ook al was Banekes bijdrage allerm minst indiscreet. Ik eindig met zijn slotzin zoals hij die in Utrecht uitsprak: 'Wat dat betreft hoop ik dat steeds meer Nederlandstalige psychoanalytici het lef hebben om in het Tijdschrift voor Psychoanalyse het risico te nemen te falen.'

Hans Reijzer